

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL xx IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-07-22 Nr. 429-250
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra xx (toliau – pareiškėja) ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas).

Sprendimo santrauka¹

Ginčas kilo dėl banko pareigos grąžinti pareiškėjai ginčijamo mokėjimo sumą. Ginčijamą mokėjimą pareiškėja atliko vadovaudamasi trečiųjų asmenų, per susirašinėjimo platformą „Telegram“ siūliusių už atlygį atlikti užduotis, nurodymais. Įvertinus šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, nustatyta, kad ginčijamas mokėjimas buvo tinkamai autorizuotas ir įvykdytas, bankas pareiškėją įspėjo apie galimas sukčiavimo rizikas ir ėmėsi veiksmų lėšoms susigrąžinti, todėl bankui nekilo pareigos grąžinti ginčijamą mokėjimą sumos ir nėra pagrindo tenkinti pareiškėjos reikalavimo.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2025 m. rugpjūčio 10 d. pareiškėja atliko 4 000 PLN kredito pervedimą lėšų gavėjui „yy“ (toliau – gavėjas) (toliau – Ginčijamas mokėjimas).

2025 m. rugpjūčio 11 d. pareiškėja kreipėsi į banką su pranešimu apie įvykdytą jos atžvilgiu sukčiavimą ir prašymu grąžinti pervestas lėšas.

2025 m. rugpjūčio 12 d. bankas informavo pareiškėją, kad Ginčijamo mokėjimo sumos neatlygins. Bankas kreipėsi į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėją dėl Ginčijamo mokėjimo grąžinimo pareiškėjai iš gavėjo.

2025 m. rugpjūčio 30 d. lėšų gavėjo bankas informavo apie lėšų gavėjo atsisakymą grąžinti pareiškėjos lėšas.

2026 m. gegužės 24 d. pareiškėja pateikė pretenziją, kuria reikalavo grąžinti Ginčijamą mokėjimą. Bankas atsisakė tenkinti pareiškėjos prašymą.

Ginčo reikalavimai

Įpareigoti banką atlyginti patirtus nuostolius – 4 000 PLN.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėja nurodė, kad per susirašinėjimo platformą „Telegram“ su ja susisiekę tretieji asmenys siūlė už atlygį atlikti tam tikras užduotis. Vėliau, vykdant šias užduotis, pareiškėjai buvo pasiūlyta uždirbti daugiau investuojant į kriptoturtą. Vadovaudamasi trečiųjų asmenų nurodymais, pareiškėja atliko Ginčijamą mokėjimą. Po to tretieji asmenys ėmė reikalauti papildomų, didesnės vertės įnašų, teigdami, kad priešingu atveju pareiškėja negalės atgauti nei žadėto atlygio, nei jau pervestų lėšų. Negavusi jokio atlygio bei neatgavusi pervestų lėšų, pareiškėja suprato tapusi sukčiavimo auka.

Banko teigimu, Ginčijamas mokėjimas buvo įvykdytas tinkamai, nes bankas įgyvendino visas iš Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo (toliau – Mokėjimų įstatymas) ir šalių sudarytos sutarties kylančias pareigas. Bankas taip pat pažymėjo, kad pareiškėja neginčijo Ginčijamo

¹ Santraukoje pateikiami tik trumpi bendrinio pobūdžio nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimai. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

mokėjimo autorizavimo fakto ir nepateikė duomenų, patvirtinančių, kad mokėjimas buvo atliktas dėl trečiųjų asmenų prievartos ar kitų neteisėtų veiksmų.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Mokėjimų įstatymas.

Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Jeigu mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją nėra, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota (Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 2 dalis).

Tarp šalių nėra ginčo dėl Ginčijamo mokėjimo autorizavimo, todėl šių mokėjimų autorizavimo aplinkybės toliau sprendime nebus plačiau analizuojamos, laikant Ginčijamą mokėjimą tinkamai autorizuotu.

*Siekiant išspręsti šalių ginčą ir įvertinti pareiškėjos reikalavimo bankui pagrįstumą, Lietuvos banko nuomone, būtina nustatyti, **ar nagrinėjamu atveju bankas turėjo (turi) pareigą grąžinti pareiškėjai Ginčijamo mokėjimo sumą.***

Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Pagal Mokėjimų įstatymo 46 straipsnį, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad po mokėjimo nurodymo gavimo mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į mokėjimo nurodyme nurodyto gavėjo sąskaitą minėtame straipsnyje nustatytais terminais, o Mokėjimų įstatymo 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą.

Banko Privatiems klientams taikomų mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų (toliau – Sąlygos) 14 punkte nustatyta, kad mokėtojas, norėdamas nusiųsti pinigų į savo ar kieno nors kito banko sąskaitą, gali atlikti vienkartinį mokėjimą arba nustatyti periodinį mokėjimą: „Tiesiog „Revolut“ programėlėje įveskite banko filialo kodą ir sąskaitos, į kurią siunčiate pinigus, numerį (jei tai tarptautinis mokėjimas – IBAN) ir vykdykite nurodymus. Mes galime paprašyti ir kitos informacijos.“. Tame pačiame Sąlygų punkte mokėtojui nurodoma: „<...> Visada įsitikinkite, kad žinote asmenį, kuriam mokate. Jei kas nors kreipiasi į jus ir prašo atlikti mokėjimą, bet nesate tikri, kas jie yra ir už ką mokama, galite tapti sukčių auka.“

Sprendžiant, ar bankui, įvykdžius Ginčijamą mokėjimą, kilo arba galėjo kilti pareiga grąžinti pareiškėjai jo sumą, pažymėtina, kad tais atvejais, kai mokėjimo operaciją inicijuoja ir autorizuoja pats mokėtojas, Mokėjimų įstatymas nenustato mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui imperatyvios pareigos grąžinti šios mokėjimo operacijos sumą, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operaciją įvykdė tinkamai. Remiantis bylos duomenimis, nėra pagrindo teigti, kad bankas Ginčijamo mokėjimo neįvykdė ar jį įvykdė netinkamai.

Be to, iš bylos duomenų matyti, kad, prieš galutinai patvirtinant (autorizuojant) Ginčijamą mokėjimą, pareiškėjai, bet kita ko, buvo parodytas autorizuoto mokėjimo (angl. *Authorized Push*

Payment) įspėjimas, kuriame buvo nurodoma: „Ar žinote ir pasitikite šiuo gavėju? Jei nesate tikri, nemokėkite jiems, nes gali būti, jog negalėsime jums padėti atgauti šių pinigų. Atminkite, kad sukčiai gali apsimesti kitais ir mes niekada nereikalausime jūsų atlikti mokėjimus.“ Nepaisydama to, pareiškėja patvirtino mokėjimą ir išsiuntė lėšas sukčiams.

Taigi, iš bylos duomenų taip pat matyti, kad prieš Ginčijamo mokėjimo patvirtinimą bankas pareiškėjai pateikė įspėjimus apie galimas sukčiavimo rizikas ir jų pasekmes, taip sudarydamas jai galimybę įvertinti atliekamo mokėjimo riziką ir susilaikyti nuo jo atlikimo, jeigu jai kilo abejonių dėl lėšų gavėjo patikimumo. Banko pateikti duomenys patvirtina, kad pareiškėja, nepaisydama jai pateiktų įspėjimų, Ginčijamą mokėjimą patvirtino. Byloje nėra duomenų, kad pareiškėja, gavusi minėtus įspėjimus, būtų kreipusis į banką siekdama išsiaiškinti jų priežastis ar pašalinti kilusias abejones dėl Ginčijamo mokėjimo.

Svarbu pažymėti ir tai, kad bankas Lietuvos bankui pateikė paaiškinimus bei juos pagrindžiančius objektyvius duomenis, patvirtinančius, jog po Ginčijamo mokėjimo įvykdymo ėmėsi veiksmų jo lėšoms susigrąžinti. Iš banko pateiktų duomenų matyti, kad, gavęs pareiškėjos pranešimą apie galimą sukčiavimą, bankas nedelsdamas kreipėsi į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėją su prašymu grąžinti Ginčijamo mokėjimo sumą. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui netenkinus banko prašymo grąžinti lėšas, Ginčijamo mokėjimo sumos susigrąžinti nepavyko.

Išvada

Nenustačius pagrindo tenkinti pareiškėjos reikalavimo bankui dėl Ginčijamo mokėjimo sumos grąžinimo (atlyginimo), pareiškėjos reikalavimas atmestinas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį².

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos xx reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.